

(5) Ale ty buď triezvy vo všetkom, trp, čo príde zlé, konaj dielo evanjelistu, vykonaj svoju službu.

(6) Lebo ja som už po kuse obetovaný liatou obeťou a čas môjho odchodu sa už dostanovil.

(7) Bojoval som dobrý boj, beh som dokonal, vieru som zachoval.

(8) Za týmto už mi je odložená koruna spravodlivosti, ktorú mi dá Pán odplatou v ten deň,

on, ten spravodlivý sudca, a nie len mne, ale aj všetkým, ktorí milujú jeho príchod.

2. Timotejovi 4:5-8

Ako prechádzame verš za veršom, blížime sa ku koncu 2. Pavlovho listu Timotejovi. Rovnako s tým čítame, že sa blíži aj koniec Pavlovho života. Pavol tento list písal z väzenia. Iste nebolo nič príjemné byť v tej dobe uväznený v rímskom väzení; cely boli kamenné, chladné, vlhké... A Pavol už otvorene hovorí o svojom odchode z tohto sveta – píše, že sa ten čas už dostavil (prišiel). V predchádzajúcom článku sme hovorili o tom, ako Pavol nalieha na Timoteja, keď mu píše, čo všetko má Timotej neodkladne robiť.

Keď budem parafrázovať a použijem Pavlove slová určené Timotejovi, ktoré rovnako platia aj nám, lebo je to napísané pre každého z nás, potom nám Pavol hovorí: „Káž slovo, pristupuj v

pravý, nepravý čas, karhaj, tresci, napomínaj s celou zhovievavosťou a s učením!“ Aj v predošlých kapitolách mu hovorí, že má krojiť (hovoriť) slovo pravdy, ako sa patrí, že má znášať zlo ako dobrý vojak Ježiša Krista a že za vzor zdravých slov si má zobrať Pavlove slová.

Dôvod, prečo mu to píše, je, že príde čas, keď budú ľudia, ktorí neznesú zdravé učenie, budú ich svrbieť uši, narobia si svojich vlastných učiteľov, odvrátia sa od pravdy a obrátia sa k bájkam. Timoteja napomína a upozorňuje: „Ale ty nebuď taký! Ty buď triezvy vo všetkom. Nenechaj sa zviešť rôznym učením, ale konaj dielo evanjelistu, lebo slovo Božie musí bežať, aj keď ja už tu nebudem.“

Upomína ho: „Timotej, káž Božie slovo verne a zdravo. Konaj dielo evanjelistu. Vykonaj túto službu a vykonaj ju dobre a maj mňa za príklad – ja už odchádzam, čas môjho odchodu sa priblížil.“

Pavol opisuje svoj stav z troch rôznych uhlov pohľadu. Jednak sa pozerá na prítomnosť a píše, čo je s ním. To je v 6. verši. Potom bilancuje svoj život z pohľadu minulosti (verš 7), ale pozerá sa aj do budúcnosti (verš 8) a píše o tom, čo ho očakáva. A nielen jeho, ale aj všetkých verných Kristových služobníkov.

Pavol je v ťažkej situácii. Je sám, je opustený v temnom, chladnom väzení a píše, že už je obetovaný po kuse liatou obeťou. Podľa starozákonného obetného systému liata obeť bola vždy posledná. Bola to obeť, ktorá sa pridávala k bitnej obeti ako úplne posledná, ako príjemná vôňa upokojujúca pred Hospodinom, a bolo ňou víno. Apoštol Pavol o sebe hovorí ako o takejto

obeti – toto, čo sa teraz so mnou deje, to je posledná obeť môjho života. Pavol za celý svoj život priniesol veľa obetí. Čítame o tom, ako ho prenasledovali, ako ho kameňovali, palicovali, bičovali, ako ho vyhánali Židia zo synagóg. Koľko utrpenia musel zniesť, a to pre Ježiša Krista a pre evanjelium. On priniesol svoje telo, seba, ako živú obeť Bohu. V Liste Rímskym 12. kapitole hovorí všetkým, ktorí sú Kristovi, aby robili to isté – prinášali svoje vlastné telá ako živú obeť svätú Bohu.

Timoteja povzbudzuje: „Trp vo všetkom, čo príde zlé.“ Vieme, že v tom čase nastalo veľké prenasledovanie kresťanov. Veľmi ľahko to mohlo zasiahnuť aj Timoteja, ale rovnako je to napísané aj pre nás.

Mali by sme povedať hocikomu z nás, ale predovšetkým prvému sebe: „Trp vo všetkom, čo príde zlé.“ Milovaní, myslím si, že my sme ešte netrpeli pre Krista, pretože my dnes ani nevieme, čo to znamená byť prenasledovaný pre vieru v neho. Je to veľká Božia milosť pre nás, pretože nezažívame nič z toho, čo zažívali nasledovníci Pána Ježiša v 1. storočí. Možno to zažívajú teraz v Číne alebo v prostredí islamu, ale my nevieme, čo je to byť prenasledovaný pre Krista. K tomu však môže dôjsť veľmi rýchlo. Žijeme posledné časy a doba je zlá. Zrazu to všetko môže nastať aj v našich životoch. Pýtajme sa sami seba: Som naozaj dostatočne pripravený na takúto situáciu? Je moje srdce naozaj také, že v každej situácii vyznám Ježiša Krista vstalého z mŕtvych, toho, ktorý zomrel za moje hriechy, ako svojho Pána? Alebo, aby sme mali pokoj, tak ho radšej zaprieme? Pavol píše Kolosenským o svojej radosti v utrpeniach, v ktorých sa nachádza: „... ktorý sa teraz radujem vo svojich utrpeniach za vás a doplňujem nedostatky súžení Kristových na svojom ľudskom tele za jeho telo, ktorým je cirkev“ (verš 24). Pamätajme, že naša pohoda a pokoj sa môžu ľahko zmeniť. Vžime sa už len do situácie apoštola Pavla, ako ťažko mu muselo byť, keď ho všetci opustili.

Pavol píše o sebe, a keď bilancuje svoj život, tak napriek všetkým ťažkostiam uvádza: „Lebo nám nedal Boh ducha bojazlivosti, ale moci a lásky a zdravého rozumu“ (verš 7). V týchto slovách nevidíme žiadnu výčitku či horkosť, ale povzbudenie. Nič také, čo by Pavla trápilo. S čistým svedomím a v celej pokore hovorí, že bojoval dobrý boj, beh dokonal a vieru zachoval. Hovorí to krátko pred svojou smrťou. V tichosti a pokore hovorí, že je vyliaty, že je už obetovaný ako liata obeť.

Otázka pre nás teraz je, že keď sa my zastavíme, keď sa my obzrieme smerom do minulosti a bilancujeme svoj život už ako veriaci, či naozaj môžeme povedať, že sme bojovali dobrý boj? Či v našich životoch nie je niečo, čo by bolo v našom svedomí nevysporiadané? Či naozaj sme robili všetko tak, ako Boh od nás požadoval? Tak ako požaduje Božie slovo od nás, aby sme boli poslušní a verní vo všetkom. Alebo: mám všetky vzťahy vysporiadané? V rodine, v práci, medzi priateľmi. Či nie je v mojom srdci niečo, čo ma ťaží, a poviem: „Ten a ten človek, toho ja nemôžem zniesť. Na toho človeka som nahnevaný.“ Či by som si nemal práve tieto vzťahy vysporiadať? Ak je niečo v tvojom živote, choď a vysporiadaj si všetko! Ak treba odpustiť, tak odpuť, a to práve preto, že Kristus je ten, ktorý odpúšťa. Práve preto, že tebe Kristus odpustil všetky tvoje hriechy, tak choď aj ty a odpuť, ak je niečo, čo treba odpustiť, aby si nemal vo svojom srdci hnev, aby nebola žiadna prekážka pre tvoje modlitby a požehnaný život.

Možno nemáš vysporiadané svoje dlhy. Tak choď a všetko naprav, aby si sa neobzrel jedného dňa naspäť a ľutoval by si, že si si nevysporiadal svoj život a že máš v svojom svedomí niečo, čo ťa ťaží. A nech je to čokoľvek, daj si veci do poriadku.

Pavol bilancoval svoj život a robíme to aj my, ktorí sme uverili v Krista. Ale či by si svoj život nemal bilancovať aj človek, ktorý ešte nespoznal Pána Ježiša? Myslím si, že o to viac, lebo u

neho ešte neprišlo k zmiereniu s Bohom. Ak, milý priateľu, ktorý si sa ešte neobrátil k Bohu, prichádza k tebe slovo Božie, slovo evanjelia, je to milosť Božia prejavovaná tebe. Je to dotyk Boží, ktorý ťa volá: „Pod' a zmier sa!“ Ved' Pán Ježiš všetko pripravil. Pán Ježiš zomrel na kríži za hriechy celého sveta (1. Jánov 2:2). Otvoril cestu do neba. Stačí v neho uveriť. On žije, vstal z mŕtvych a ponúka ti spasenie. Ak dnes počuješ tento hlas, hlas Božieho Syna, tak vykroč! Vykroč k nemu, lebo nevieš, či ešte príde príležitosť, aby si mohol uveriť. Boh osvecuje každého človeka prichádzajúceho na svet (Ján 1:9). A dáva mu poznať, že je Boh. Dáva mu poznať, že je tu ešte milosť Božia, a to zachraňujúca, ktorá ho privedie do večného života skrze vieru v Krista. Ak to počuješ, tak to neodkladaj, lebo nevieš, koľkokrát ešte môže táto dobrá správa, toto spasenie k tebe prísť, ktoré dnes odmietaš – a či ešte príde.

Jeden 30-ročný mladík sa nedávno pohádal so svojou partnerkou. V tom veľkom hneve a zlosti sadol do auta. V obrovskej rýchlosti vyrazil a možno ani 5 minút to netrvalo, keď nezvládol ostrú zákrutu. Auto ho vynieslo do poľa a už sa nikdy neprebral. Už sa nikdy nevrátil naspäť k rodine, aby sa zmieril, aby prišlo odpustenie, aby sa rozlúčil, aby poďakoval svojim rodičom, že ho vychovali, aby im poďakoval za starostlivosť. Už sa to nikdy nestalo. A nikdy sa už nestane to, že by bilancoval svoj život. Čas zbilancovať svoj život a čas zmierenia sa mu už nenávratne pomínul.

A tak to platí pre každého človeka. Keď príde k tebe evanjelium a Božie volanie na zmierenie, neodmietaj, lebo nevieš, koľko ešte máš pred sebou času. Život človeka nie je v jeho rukách. Boh je pánom všetkého. Aj našich životov. On nám vymeral dni, ale každého volá k zmiereniu. Ku každému raz príde slovo pravdy: „Pod' a zmier sa!“ Volaj a čiň pokánie, ved' Pán Ježiš hovorí: „Nikoho, kto príde ku mne, nevyženiem. Klopte a otvorí sa vám.“ Nevieš, koľko máš času. Robíš si plány a nevieš, či dožiješ zajtrajšieho dňa. Boh má v rukách všetko, každý náš deň, každú našu hodinu – nie sme to my, kto vládne nad svojím životom a časom. Aj dnes Boh volá k tebe. Preto neodkladaj, ale čiň pokánie, aby si bol alebo bola zachránená.

V Písme máme dostatok dobrých príkladov ľudí, ktorí nepremeškali čas svojho spasenia. Jeden z nich bol Zacheus. Pán Ježiš bol obklopený zástupom ľudí a Zacheus sa pre svoju nízku postavu nevedel k nemu dostať. Pretože ho však chcel vidieť, tak vyliezol na strom. Neostal tam nepovšimnutý od Boha. Pán Ježiš prišiel k nemu, pohliadol naňho a povedal: „Zacheus, zíd rýchlo dole, lebo dnes musím byť u teba.“ Myslíte si, že keď budete hľadať Krista, že on si vás nevšimne? Vylez na ten svoj strom alebo prebúraj strechu a spusti sa k jeho nohám, lebo tam nájdeš odpustenie. V jeho mene sa odpúšťajú hriechy každému, kto v neho verí.

Viete, aj ja som mal som svoje plány, svoje bezbožné plány, ale Pán Boh to zmenil. Prišiel a povolal si ma tak, ako keď Pán Ježiš povolal colníka Matúša. Povedal mu: „Pod' za mnou!“ – a Matúš všetko nechal, postavil sa a išiel za Ježišom. A koľkí z nás sú takí, ktorým sa stalo toto isté?

Spoznal som, čo je evanjelium. Spoznal som Pána Ježiša, že zomrel na kríži za moje hriechy. Nedalo sa inak, iba vstať, všetko nechať a ísť za Kristom preto, lebo Kristus ponúka spasenie. Kristus má v rukách život a ten život nám ponúka. Preto sa možno mnohí pýtajú, prečo kresťania stále rozprávajú o živote a o Ježišovi, prečo stále dookola omieľajú to isté? Pavol hovoril, že všetko trpezlivo nesie, a preto aj hlása evanjelium pre vyvolených, aby aj oni došli spasenia. Spasenia, ktoré je v Kristu Ježišovi. Preto to robíme aj my. Nie pre seba, ale preto, aby boli spasení aj tí, ktorí ešte nepoznajú Krista. Preto keď dnes počuješ jeho hlas, aby si sa nezatvrdil a neobrátil sa k nemu chrbtom, lebo je to Boh, ktorý ťa volá. Nie my ťa voláme. Boh ťa volá, aby si bol zachránený. Učiň pokánie ešte dnes, lebo nevieš, koľko ešte máš času. Nevieš, či ešte vôbec bude nejaká príležitosť. Urob to hneď! Stačí sa pokoriť. A preto to hovoríme, lebo je to naliehavé. Preto, že Kristus povedal apoštolom a Petrovi, aby dôrazne svedčili, že On je tým Sudcom. Sudcom, ktorý bude súdiť živých i mŕtvych. A majú o tom dôrazne svedčiť. Aj my dôrazne svedčíme, že bude súdiť živých aj mŕtvych. Nechcete prísť na súd. Nechcete padnúť do rúk živého Boha preto, lebo on môže zatradiť aj telo, aj dušu. Boh je, ktorý oživuje, ale aj usmrcuje. Je to Boh, ktorý môže spasiť, ale aj zatradiť. A preto je potrebné sa s ním zmieriť. Preto je potrebné nájsť Krista, ktorý je jedinou cestou k Bohu, preto, lebo iba v jeho mene sa odpúšťajú hriechy každému, kto v neho uverí. Stačí tak málo – padnúť k

Ježišovým nohám, vyznať svoje hriechy a prosieť o záchranu. Neodkladaj to, pretože čas jeho príchodu je blízko! A oveľa bližšie ako včera. A tak, keď nás Pán Boh povolal, aj my sme uverili v Pána Ježiša a boli nám odpustené hriechy. Je to rovnako ako aj s Pavlom. Keď ho Pán Ježiš povolal, vstal a išiel. Priniesol svoje telo ako živú obeť Bohu. A keď teraz na sklonku života bilancuje, tak s čistým svedomím pred Bohom aj ľuďmi môže povedať: „Bojoval som dobrý boj, beh som dokonal, vieru som zachoval.“

Smelo sa díva aj do budúcnosti a vie, že už mu je odložená koruna spravodlivosti. To je tá koruna, ktorú dostane každý, kto vieru zachová až do konca. To je ten nevädnucci veniec, to je to dedičstvo, ktoré máme odložené v nebesiach – neporušiteľné, nepoškvrniteľné. To je niečo, čo má očakávať každý, kto je novým stvorením v Kristovi. Každý, kto miluje príchod Pána Ježiša Krista. Lebo sú ľudia, ktorí milujú príchod Pána, a sú ľudia, ktorí nemajú istotu v tom, čo bude, keď Pán Ježiš príde. To sú tí nezmierení, hoci aj k nim prišlo Božie slovo, slovo evanjelia, aby sa zmierili, ale neurobili tak, neuverili mu.

Koruna spravodlivosti je odložená a pripravená pre každého, kto miluje príchod Pána Ježiša, kto je zmierený s Bohom, kto sa už nemusí desiť budúcich vecí preto, lebo vie, že našiel pokoj a odpočinutie v Kristovi. Vieme a zvestujeme, že pokoj sa dá nájsť iba v Pánovi Ježišovi Kristovi. Keď Kristus vstúpi do srdca človeka, tak zmení všetko. Uverili sme a s radosťou sme prijali správu, že Kristus vstal z mŕtvych a žije. To zásadne a úplne zmenilo náš život. Zrazu sú naše túžby úplne iné a túžime po iných veciach, ako sme túžili dovtedy. A túžime sa priblížiť čo najviac k Bohu.

Máme roznečovať dar Boží, ktorý je v nás – vieru. Keď to nerobíme, keď sa akoby stráca naša horlivosť, keď možnože zlyhávame, zaostávame, tak opäť je to Boh, ktorý nás ťahá k sebe

bližšie. Našou túžbou nie je utiecť od tohto života, ale utekať naspäť k Bohu. Ak sme v niečom padli, ak sme v niečom zlyhali, tak prosíme, aby nás očistil, lebo vieme, že krv Ježiša Krista očisťuje od každého hriechu.

Tí, ktorí ste ešte neprijali Pána Ježiša, urobte to čím skôr! Vráťte sa k svojmu Otcovi ako márnotravný syn. Uver v Pána Ježiša a príd' k nemu ako ten, ktorý nič nemá. Vystri svoje prázdne ruky a volaj o záchranu preto, že čas sa nachýlil. Čas je blízko. Tak ako Noe kázal a volal, že svet bude zničený vodou – a Boh to naozaj spravil –, tak aj dnes voláme, že tento svet bude zničený ohňom. Príde Boží súd. Nech sa to nemusí týkať aj teba, pretože keď uveríš v Ježiša Krista a veríš tomu, ktorý ho poslal, už neprídeš na odsúdenie, neprídeš na súd, ale prejdeš zo smrti do života.

Teda za Krista posolstvujeme, ako čo by sám Boh napomínal skrze nás,

prosíme za Krista, zmierte sa s Bohom!

Lebo toho, ktorý nepoznal hriechu, učinil za nás hriechom,

aby sme my boli spravodlivosťou Božou v ňom.

2. Korinským 5:20